

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2000-2001

2-121

Plenaire vergaderingen

Donderdag 7 juni 2001

Ochtendvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2000-2001

Annales

Séances plénières

Jeudi 7 juin 2001

Séance du matin

2-121

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen - Abréviations

AGALEV	Anders Gaan Leven
CVP	Christelijke Volkspartij
ECOLO	Écologistes
PRL-FDF-MCC	Parti Réformateur Libéral – Front Démocratique des Francophones – Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	Parti Socialiste
PSC	Parti Social Chrétien
SP	Socialistische Partij
VL. BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU-ID	Volksunie-ID21

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.

Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Wetsontwerp tot wijziging, met betrekking tot de structuren van de balie, van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis (Stuk 2-619).....	5
Voorstel tot verdaging	5
Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 190, 194, 259bis-9, 259bis-10, 259octies en 371 van het Gerechtelijk Wetboek, tot invoeging van artikel 191bis in het Gerechtelijk Wetboek en tot wijziging van artikel 21 van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en werving van magistraten (Stuk 2-639)	5
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking.....	6
Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van strafvordering en tot wijziging van de wet van 19 februari 2001 betreffende de proceduregebonden bemiddeling in familiezaken (Stuk 2-672) (Evocatieprocedure).....	6
Voortzetting van de algemene bespreking	6
Artikelsgewijze bespreking.....	7
Wetsontwerp tot wijziging van artikel 357 van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-702).....	8
Algemene bespreking	8
Artikelsgewijze bespreking.....	9
Wetsontwerp tot wijziging van artikel 447 van het Strafwetboek (Stuk 2-712) (Evocatieprocedure)	9
Algemene bespreking	9
Artikelsgewijze bespreking.....	10
Wetsontwerp tot wijziging van artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-723).....	10
Algemene bespreking	10
Artikelsgewijze bespreking.....	10
Wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek ten einde de indeling van de vrederechten in klassen af te schaffen en de wedde van sommige hoofdgriffiers en hoofdsecretarissen van parketten aan te passen (Stuk 2-733)	10
Algemene bespreking	10
Artikelsgewijze bespreking.....	11
Vraag om uitleg van de heer Wim Verreycken aan de minister van Justitie over «het uitlekken van het jaarverslag van het Comité I en het mogelijk destabiliseren van het Westers bondgenootschap door SVR-agenten» (nr. 2-479).....	12
Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de moord	

Sommaire

Projet de loi modifiant, en ce qui concerne les structures du barreau, le Code judiciaire et la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante (Doc. 2-619).....	5
Proposition d'ajournement	5
Projet de loi modifiant les articles 190, 194, 259bis-9, 259bis-10, 259octies et 371 du Code judiciaire, insérant l'article 191bis dans le Code judiciaire et modifiant l'article 21 de la loi du 18 juillet 1991 modifiant les règles du Code judiciaire relatives à la formation et au recrutement des magistrats (Doc. 2-639)	5
Discussion générale.....	5
Discussion des articles.....	6
Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code d'instruction criminelle et modifiant la loi du 19 février 2001 relative à la médiation en matière familiale dans le cadre d'une procédure judiciaire (Doc. 2-672) (Procédure d'évocation).....	6
Suite de la discussion générale	6
Discussion des articles.....	7
Projet de loi modifiant l'article 357 du Code judiciaire (Doc. 2-702)	8
Discussion générale.....	8
Discussion des articles.....	9
Projet de loi modifiant l'article 447 du Code pénal (Doc. 2-712) (Procédure d'évocation).....	9
Discussion générale.....	9
Discussion des articles.....	10
Projet de loi modifiant l'article 633 du Code judiciaire (Doc. 2-723)	10
Discussion générale.....	10
Discussion des articles.....	10
Projet de loi modifiant le Code judiciaire en vue de supprimer la répartition en classes des justices de paix et d'adapter le traitement de certains greffiers en chef et secrétaires en chef de parquets (Doc. 2-733).....	10
Discussion générale.....	10
Discussion des articles.....	11
Demande d'explications de M. Wim Verreycken au ministre de la Justice sur «la divulgation du rapport annuel du Comité R et la déstabilisation possible de l'alliance atlantique par des agents du SVR» (n° 2-479)	12
Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au	

op een agent van de federale politie in Rotselaar» (nr. 2-474).....	14	ministre de l'Intérieur sur «le meurtre d'un agent de la police fédérale à Rotselaar» (n° 2-474)	14
Vraag om uitleg van de heer Wim Verreycken aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de aanwezigheid van vertegenwoordigers van terroristische organisaties in Brussel, tijdens een congres van 2 tot 4 mei 2001» (nr. 2-475).....	19	Demande d'explications de M. Wim Verreycken au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères, au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «la présence de représentants d'organisations terroristes à Bruxelles, lors d'un congrès du 2 au 4 mai 2001» (n° 2-475)	19
Berichten van verhindering.....	23	Excusés.....	23

Voorzitter: mevrouw Sabine de Bethune, eerste ondervoorzitter

(De vergadering wordt geopend om 10.20 uur.)

Wetsontwerp tot wijziging, met betrekking tot de structuren van de balie, van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis (Stuk 2-619)

Voorstel tot verdaging

De voorzitter. – Ik stel voor de bespreking van dit wetsontwerp uit te stellen tot een latere datum. *(Instemming)*

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 190, 194, 259bis-9, 259bis-10, 259octies en 371 van het Gerechtelijk Wetboek, tot invoeging van artikel 191bis in het Gerechtelijk Wetboek en tot wijziging van artikel 21 van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en werving van magistraten (Stuk 2-639)

Algemene bespreking

De voorzitter. – De heer Istasse, rapporteur, verwijst naar zijn schriftelijk verslag.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Dit ontwerp werd nadat de Senaat het grondig had geamendeerd, teruggezonden naar de Kamer die het eveneens heeft geamendeerd, zodat het nu voor eindbehandeling in de Senaat voorligt.

De Kamer heeft het ontwerp op drie punten geamendeerd. Merkwaardig is niet dat de Kamer het ontwerp heeft geamendeerd, merkwaardig is wel dat ze dat heeft gedaan op basis van de amendementen van de heer Erdman, die inhoudelijk precies dezelfde zijn als diegene die ik in de Senaat had ingediend, maar hier door de meerderheid werden verworpen. Met andere woorden, mijn argumenten hebben blijkbaar meer de Kamer overtuigd dan de Senaat. Uiteindelijk ben ik in de tweede zitting geslaagd. In tegenstelling tot mijn studententijd heb ik nu geregeld tweede zitting. Dat leert mij niet alleen bescheiden te blijven, maar bovendien zie ik er door de positieve kanten van.

De CVP zal het ontwerp goedkeuren.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Niet zonder schroom stel ik vast dat professor Vandenberghe in sommige gevallen een tweede zitting kan appreciëren. Het klopt dat zijn amendementen die de Senaat niet hadden overtuigd, in de Kamer werden aangenomen. Ze zijn alleszins een substantiële bijdrage tot de wet.

– **De algemene bespreking is gesloten.**

Présidence de Mme Sabine de Bethune, première vice-présidente

(La séance est ouverte à 10 h 20.)

Projet de loi modifiant, en ce qui concerne les structures du barreau, le Code judiciaire et la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante (Doc. 2-619)

Proposition d'ajournement

Mme la présidente. – Je propose de reporter la discussion de ce projet de loi à une date ultérieure. *(Assentiment)*

Projet de loi modifiant les articles 190, 194, 259bis-9, 259bis-10, 259octies et 371 du Code judiciaire, insérant l'article 191bis dans le Code judiciaire et modifiant l'article 21 de la loi du 18 juillet 1991 modifiant les règles du Code judiciaire relatives à la formation et au recrutement des magistrats (Doc. 2-639)

Discussion générale

Mme la présidente. – M. Istasse, rapporteur, se réfère à son rapport écrit.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Amendé par le Sénat et la Chambre, le présent projet termine son parcours au Sénat.*

La Chambre a adopté les trois amendements de M. Erdman alors que le Sénat avait refusé mes trois amendements dont le contenu était pourtant identique. J'ai donc réussi en deuxième session.

Le CVP approuvera le présent projet.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – *Je constate que le professeur Vandenberghe apprécie parfois les deuxièmes sessions. Il est exact que ses amendements qui n'avaient pas convaincu le Sénat ont été adoptés à la Chambre. Ils constituent en tout cas une contribution substantielle à la loi.*

– **La discussion générale est close.**

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 50-703/19.)

- De artikelen 1 tot 12 worden zonder opmerking aangenomen.
- Over het wetsontwerp in zijn geheel wordt later gestemd.

Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van strafvordering en tot wijziging van de wet van 19 februari 2001 betreffende de proceduregebonden bemiddeling in familiezaken (Stuk 2-672) (Evocatieprocedure)

Voortzetting van de algemene bespreking

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Aangezien de minister hier vorige week niet aanwezig was, kon hij op de vragen die ik toen gesteld heb, niet antwoorden. Ik hoop dan ook dat hij dat vandaag zal doen.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Vorige week was ik in Den Haag op het congres over de strijd tegen corruptie, waar België als intredend EU-voorzitter zijn stem moest laten horen en daarom heb ik me hier laten vertegenwoordigen door collega Daems.

De door de heer Vandenberghe ingediende amendementen roepen bij mij een reactie op. De wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en van het gerechtelijk onderzoek, de zogenaamde wet-Franchimont, regelt de zuivering van de nietigheden in de procedure. Artikel 131 betreft de zuivering van de nietigheden voor de raadkamer. Artikel 235bis betreft de zuivering van nietigheden voor de kamer van inbeschuldigingstelling.

De voorafgaande zuivering op het niveau van de onderzoeksgerechten is ingegeven door een dubbel oogmerk. Enerzijds vermijden dat de vonnisrechter zich bij de vorming van zijn overtuiging ongewild zou laten beïnvloeden door de inhoudelijke kennis van de nietige stukken. Anderzijds de mogelijkheid bieden de sanctiëring van de inbreuken op de regelmatigheid van het onderzoek op het niveau van de onderzoeksgerechten te laten plaatsgrijpen. De zuivering op het niveau van de onderzoeksgerechten biedt het voordeel van een tijdige en efficiënte werkwijze en dus de mogelijkheid om de nietige onderzoekshandelingen op een regelmatige wijze te kunnen herstellen of te laten overdoen.

De artikelen 131 en 235bis zijn duidelijk over het lot van nietig verklaarde stukken. De nietigverklaring impliceert de verwijdering van die stukken uit het dossier na het verstrijken van de beroepstermijn of de termijn van cassatieberoep. De wetgever heeft hiermee het gevaar voor beïnvloeding van het eindvonnis door nietige stukken willen uitsluiten.

Door een cassatiearrest van 3 november 1999 is er

Discussion des articles

(Le texte adopté par la commission de la Justice est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 50-703/19.)

- Les articles 1er à 12 sont adoptés sans observation.
- Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code d'instruction criminelle et modifiant la loi du 19 février 2001 relative à la médiation en matière familiale dans le cadre d'une procédure judiciaire (Doc. 2-672) (Procédure d'évocation)

Suite de la discussion générale

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Comme le ministre n'était pas présent la semaine dernière, il n'a pu répondre à mes questions. J'espère donc qu'il pourra le faire aujourd'hui.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – La semaine dernière, je participais, à La Haye, au congrès sur la lutte contre la corruption. Au moment d'accéder à la présidence européenne, la Belgique se devait d'y faire entendre sa voix.

Les amendements déposés par M. Vandenberghe m'inspirent une réaction. La loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction, dite loi Franchimont, règle l'élimination des cas de nullité dans la procédure. L'article 131 du Code d'instruction criminelle permet à la chambre du conseil et l'article 235bis à la chambre des mises en accusation de prononcer la nullité.

L'élimination préalable au niveau des juridictions d'instruction poursuit un double objectif. D'une part, éviter que la conviction du juge de la juridiction de jugement ne soit involontairement influencée par sa connaissance du contenu de pièces annulées. D'autre part, offrir la possibilité de sanctionner les infractions à la régularité de l'instruction au niveau des juridictions d'instruction. Cette élimination à ce niveau permet de rétablir ou de recommencer de manière régulière les actes de l'instruction entachés de nullité.

Les articles 131 et 235bis du Code d'instruction criminelle sont très clairs quant au sort réservé aux pièces déclarées nulles. Elles sont retirées du dossier au terme du délai d'appel ou de cassation. Le législateur a voulu ainsi écarter le risque que le jugement final soit influencé par des pièces annulées.

Un arrêt de la Cour de cassation du 3 novembre 1999 a semé le doute sur la portée de la déclaration de nullité et les garanties d'égalité de traitement des parties au procès qui ne sont pas concernées par l'élimination des cas de nullité. Le présent projet y apporte une solution. Dans un souci de sécurité juridique, il opte pour une solution univoque qui

onduidelijkheid ontstaan over de draagwijdte van de gevolgen van de nietigverklaring van de bewijselementen en over de waarborgen van gelijke behandeling van de procespartijen die niet bij de zuiveringsprocedure waren betrokken. Het huidige wetsontwerp biedt daarvoor een oplossing. Met het oog op de rechtszekerheid is geopteerd voor een eenduidige oplossing die alle betrokkenen op een gelijke wijze behandelt. Er wordt vastgehouden aan de principes van de wet van 12 maart 1998, met name de zuivering van de nietigheden op het niveau van het vooronderzoek en de beoordeling van de bewijsverkrijging en de bewijswaardering door twee verschillende instanties, respectievelijk de onderzoeksrechters en de bodemrechters.

Deze fundamentele keuze van de wetgever heeft onmiskenbare voordelen. In de artikelen 131 en 235bis wordt verankerd dat de definitief nietig verklaarde stukken niet meer kunnen worden ingezien en niet meer kunnen worden aangewend in een latere procedure. Daardoor wordt vermeden dat de reeds door het onderzoeksgerecht gevoerde procedures die aanleiding hebben gegeven tot de nietigverklaring, zuivering en verwijdering van stukken, opnieuw zouden worden gevoerd met een belemmering van de procesgang tot gevolg. Door die volledige zuivering van de nietigheden wordt de volledige gelijkheid tussen de procespartijen behouden.

Ik voeg er aan toe dat de amendementen 10 en 11 die de heer Vandenberghe in de senaatscommissie heeft ingediend, daar zijn verworpen. Voor de twee nieuwe amendementen die hij heeft ingediend, heeft hij zich blijkbaar laten inspireren door een document van de heer Minnaert.

(Voorzitter: de heer Jean-Marie Happart, ondervoorzitter.)

De stelling die ik zonet heb toegelicht volgens dewelke de nietig verklaarde stukken door niemand meer kunnen worden ingezien en gebruikt, biedt een sluitende oplossing zowel voor de procespartijen of ze nu direct of indirect bij de stukken betrokken zijn, als voor de rechter die zich daarover moet uitlaten. Ik vraag dan ook de verwerping van de twee bijkomend ingediende amendementen van de heer Vandenberghe.

– **De algemene bespreking is gesloten.**

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie zie stuk 2-672/5.)

De voorzitter. – Artikel 6 luidt:

Artikel 131, §2, van hetzelfde Wetboek, opnieuw ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, wordt aangevuld als volgt:

“De ter griffie neergelegde stukken mogen niet worden ingezien, en mogen niet in de strafprocedure worden aangewend.”

De heer Vandenberghe stelt voor dit artikel te schrappen (amendement nr. 21, zie stuk 2-672/6).

Artikel 8 luidt:

In artikel 734bis, §5, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 februari 2001

traite toutes les parties concernées de la même manière. On s'en tient aux principes de la loi du 12 mars 1998, à savoir l'élimination des cas de nullité au niveau de l'instruction et l'évaluation de l'obtention et de l'appréciation de la preuve par deux instances différentes, le juge d'instruction et le juge du fond.

Ce choix fondamental du législateur offre des avantages indéniables. Les articles 131 et 235bis stipulent que les pièces annulées ne peuvent être consultées ni utilisées dans une procédure ultérieure. Cela permet d'éviter que les procédures menées au niveau de l'instruction qui ont donné lieu à la déclaration de nullité et au retrait des pièces soient à nouveau menées, ce qui paralyserait le déroulement du procès. L'élimination complète des cas de nullité assure l'égalité complète de toutes les parties au procès.

J'ajoute que les amendements n° 10 et 11, déposés par M. Vandenberghe en commission, ont été rejetés. Pour ses deux nouveaux amendements, il s'est manifestement inspiré d'un document de M. Minnaert.

(M. Jean-Marie Happart, vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

La thèse selon laquelle les pièces annulées ne peuvent plus être consultées ni utilisées offre une solution efficace tant pour les parties au procès, qu'elles soient concernées directement ou indirectement par les pièces, que pour le juge appelé à statuer.

Je demande donc le rejet des deux nouveaux amendements de M. Vandenberghe.

– **La discussion générale est close.**

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par la commission de la Justice voir document 2-672/5.)

M. le président. – L'article 6 est ainsi libellé :

L'article 131, §2, du même Code, rétabli par la loi du 12 mars 1998, est complété comme suit :

« Les pièces déposées au greffe ne peuvent pas être consultées, et ne peuvent pas être utilisées dans la procédure pénale. »

M. Vandenberghe propose de supprimer cet article (amendement n° 21, voir document 2-672/6).

L'article 8 est ainsi libellé :

À l'article 734bis, §5, alinéa 1er, du Code judiciaire, inséré par la loi du 19 février 2001 les mots « l'audience visée au

worden de woorden “de in §4, tweede lid, bedoelde terechtzitting” vervangen door de woorden “de in §3, tweede lid, bedoelde terechtzitting.”

De heer Vandenberghe stelt voor dit artikel te schrappen (amendement nr. 22, zie stuk 2-672/6).

Op hetzelfde artikel heeft de heer Vandenberghe eveneens amendement nr. 10 ingediend (zie stuk 2-672/2) dat luidt:

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 8. – In artikel 6 van de wet van 19 februari 2001 betreffende de proceduregebonden bemiddeling in familiezaken worden in het voorgestelde artikel 734bis, §5, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek de woorden “de in §4, tweede lid, bedoelde terechtzitting” vervangen door de woorden “de in §3, tweede lid, bedoelde terechtzitting.”

Op amendement nr. 10 heeft de heer Vandenberghe het subsidiair amendement nr. 11 ingediend (zie stuk 2-672/2) dat luidt:

Het opschrift vervangen als volgt:

“Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van strafvordering en tot wijziging van artikel 734bis, §5, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek.”

- De stemming over de amendementen wordt aangehouden.
- De aangehouden stemmings en de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel hebben later plaats.

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 357 van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-702)

Algemene bespreking

Mevrouw Meryem Kaçar (AGALEV), rapporteur. – De commissie heeft zich gebogen over het wetsontwerp dat de weddebijslag voor de substituten gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden verhoogt. Die financiële impuls is nodig om voldoende kandidaten voor deze functies aan te trekken.

De basisweddebijslag van 105.000 frank die nu wordt toegekend aan de substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden, wordt behouden. Het ontwerp verhoogt dit bedrag tot 264.000 frank na twee jaar dienst. Dat bedrag wordt onmiddellijk toegekend aan de substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden die een diploma heeft waaruit een gespecialiseerde opleiding in het fiscaal recht blijkt.

Het ontwerp wijzigt ook de regeling voor de toekenning van premies voor nacht- en weekendprestaties. De vergoeding zal voortaan per prestatie gebeuren en 9.500 frank per nacht- of weekendprestatie bedragen. Op het ogenblik wordt de vergoeding betaald per pakket van een 18-tal nacht- of weekendprestaties gespreid over het hele jaar.

Tijdens de bespreking in de commissie is de vraag gerezen of deze maatregel overeenstemt met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. De minister antwoordde hierop dat deze maatregel geen discriminatie inhoudt, omdat we te maken hebben met een specifieke categorie van substituten. De afwijkende wedde is verantwoord wegens de

§4, alinéa 2, » sont remplacés par les mots « l’audience visée au §3, alinéa 2, ».

M. Vandenberghe propose de supprimer cet article (amendement n° 22, voir document 2-672/6).

Au même article, M. Vandenberghe propose également l’amendement n° 10 (voir document 2-672/2) ainsi libellé :

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 8. – À l’article 734bis, §5, alinéa 1er, du Code judiciaire, inséré par l’article 6 de la loi du 19 février 2001 relative à la médiation en matière familiale dans le cadre d’un procédure judiciaire, les mots « l’audience visée au §4, alinéa 2, » sont remplacés par les mots « l’audience visée au §3, alinéa 2., »

À l’amendement n° 10, M. Vandenberghe propose l’amendement subsidiaire n° 11 (voir document 2-672/2) ainsi libellé :

Remplacer l’intitulé par ce qui suit :

« Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code d’instruction criminelle et modifiant l’article 734bis, §5, alinéa 1er, du Code judiciaire. »

- Le vote sur les amendements est réservé.
- Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu’au vote sur l’ensemble du projet de loi.

Projet de loi modifiant l’article 357 du Code judiciaire (Doc. 2-702)

Discussion générale

Mme Meryem Kaçar (AGALEV), rapporteuse. – La commission a procédé à l’examen du projet de loi qui vise à augmenter le supplément de traitement pour les substituts spécialisés en matière fiscale. Cet incitatif financier est nécessaire pour attirer suffisamment de candidats à ces fonctions.

Le supplément de traitement de base de 105.000 francs alloué actuellement au substitut du procureur du Roi spécialisé en matière fiscale est maintenu. Le projet entend le porter à 264.000 francs après deux ans d’exercice. Ce montant est alloué immédiatement au substitut du procureur du Roi spécialisé en matière fiscale et titulaire d’un diplôme attestant d’une formation spécialisée en droit fiscal.

Le projet modifie également la réglementation de l’octroi de primes pour les prestations de nuit ou de fin de semaine. Désormais, cette rémunération sera calculée par prestation et s’élèvera à 9.500 francs par prestation. Actuellement, cette prime est payée par série de 18 prestations de nuit ou de week-end réparties sur l’année entière.

En commission, on s’est interrogé sur la conformité de cette mesure avec le principe constitutionnel d’égalité et de non-discrimination. Le ministre a répondu qu’elle ne contient pas de discrimination puisqu’elle concerne une catégorie spécifique de substituts. La dérogation est justifiée par la nécessité de trouver une solution aux difficultés de

noodzaak om een oplossing te vinden voor de problemen bij de werving. Dit werd beaamd door de commissieleden. Verder verduidelijkte de minister dat het premiestelsel voor nacht- en weekendprestaties niet geldt voor stagiairs.

Op het ontwerp werd één amendement ingediend dat voorstelt een andere weddebijslag voor tweetaligheid in te voeren. Dat amendement werd niet goedgekeurd omdat de budgettaire gevolgen ervan niet werden onderzocht. Het wetsontwerp is aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

De Agalev-fractie steunt het ontwerp volkomen en zal het goedkeuren. De herwaardering van de wedde van de leden van het gerechtelijk apparaat is meer dan nodig en maakt het beroep aantrekkelijker voor gespecialiseerde juristen.

– **De algemene bespreking is gesloten.**

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 50-1078/5.)

- **De artikelen 1 tot 4 worden zonder opmerking aangenomen.**
- **Over het wetsontwerp in zijn geheel wordt later gestemd.**

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 447 van het Strafwetboek (Stuk 2-712) (Evocatieprocedure)

Algemene bespreking

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CVP), rapporteur. – Ik verwijs naar het schriftelijk verslag.

Sta me toe hieraan toe te voegen dat het ons tevreden stemt dat de wijsheid blijkbaar toch soms zegeviert in de commissie voor de Justitie en dat onze zeven amendementen werden goedgekeurd. Ze brengen immers zowel een legistieke als een inhoudelijke verbetering aan.

Artikel 24 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering moest immers worden aangepast aan de wijzigingsvoorstellen. Dit artikel somt de gevallen op waarin de verjaring van de strafvordering wordt geschorst.

Bovendien moest worden belet dat door de in de Kamer aanvaarde tekst “overeenkomstig het eerste lid van artikel 447” de regeling met het oog op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer werd uitgehold. Een wetsontwerp dat tot doel heeft de rechtstoestand van de belaster te versterken, kan niet als neveneffect hebben dat de positie van de lastdrager wordt versterkt wanneer het gaat om feiten uit het privé-leven. Daarnaast moest ook een regeling worden uitgewerkt voor vervallen tuchtvoorwaarden.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Geef de keizer wat de keizer toekomt. De amendementen van de CVP hielden inderdaad een wezenlijke verbetering in van het oorspronkelijk wetsvoorstel. Met andere woorden, de Senaat heeft in deze een wezenlijke bijdrage geleverd in de verbetering van de teksten.

recrutement. Les membres de la commission ont marqué leur accord sur ce point. En outre, le ministre a précisé que le système de primes pour les prestations de nuit ou de week-end ne s'applique pas aux stagiaires.

Un seul amendement, visant à instaurer une autre prime pour bilinguisme, a été déposé. Il a été rejeté parce que son incidence budgétaire n'a pas été étudiée. Le projet de loi est adopté par 10 voix et 1 abstention.

Le groupe Agalev soutient complètement ce projet et l'approuvera. La revalorisation du traitement des membres de l'appareil judiciaire est une absolue nécessité et contribuera à rendre la fonction plus attractive pour des juristes spécialisés.

– **La discussion générale est close.**

Discussion des articles

(Le texte adopté par la commission de la Justice est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 50-1078/5.)

- **Les articles 1er à 4 sont adoptés sans observation.**
- **Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.**

Projet de loi modifiant l'article 447 du Code pénal (Doc. 2-712) (Procédure d'évocation)

Discussion générale

Mme Mia De Schamphelaere (CVP), rapporteuse. – Je renvoie à mon rapport écrit. J'ajoute que nous nous réjouissons que la sagesse l'ait emporté en commission et que nos sept amendements aient été adoptés. Ils permettent d'améliorer tant le caractère légistique que le contenu du texte. L'article 24 du titre préliminaire du Code de procédure pénale devait en effet être adapté aux projets de modification. Cet article énumère les cas dans lesquels la prescription de la procédure est suspendue.

En outre, le texte « conformément à l'alinéa 1er » de l'article 447, adopté par la Chambre, érode la réglementation de protection de la vie privée. Un projet de loi qui a pour but de renforcer la position juridique de la personne calomniée ne peut avoir pour effet secondaire de renforcer également celle du calomniateur lorsqu'il s'agit de faits concernant la vie privée. Par ailleurs, il convient de régler le cas des actions disciplinaires éteintes.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – Rendons à César ce qui est à César. Les amendements du CVP ont en effet permis de perfectionner sensiblement le projet de loi original. Autrement dit, le Sénat a contribué de manière substantielle à l'amélioration des textes.

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie, zie stuk 2-712/4.)

De voorzitter. – Ik herinner eraan dat de commissie een nieuw opschrift voorstelt: Wetsontwerp tot wijziging van artikel 447 van het Strafwetboek en tot wijziging van artikel 24, 3°, van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering.

– De stemming over het wetsontwerp in zijn geheel heeft later plaats.

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 633 van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-723)

Algemene bespreking

De voorzitter. – Mevrouw Nyssens, rapporteur, verwijst naar het verslag.

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie, zie stuk 2-723/4.)

– De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerking aangenomen.

– Over het wetsontwerp in zijn geheel wordt later gestemd.

Wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek ten einde de indeling van de vrederechten in klassen af te schaffen en de wedde van sommige hoofdgriffiers en hoofdsecretarissen van parketten aan te passen (Stuk 2-733)

Algemene bespreking

Mevrouw Meryem Kaçar (AGALEV), rapporteur. – Dit wetsontwerp bestaat uit twee delen. Het eerste deel is het wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 366, 369, eerste lid, 3°, 372 en 374, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, dat tot doel heeft een einde te maken aan de discriminatie van griffiers en parketsecretarissen die is ontstaan bij de inwerkingtreding van de wet van 29 april 1999 betreffende de geldelijke loopbaan van de magistraten. Voor de vaststelling van de wedden van de korpschefs verlaagde deze wet het aantal inwoners dat het rechtsgebied van een gerecht moet tellen om tot de eerste klasse te behoren van 500.000 tot 250.000. Het criterium van 500.000 inwoners bleef echter wel gelden voor de berekening van de wedden van de hoofdgriffiers en de hoofdsecretarissen van dezelfde gerechten. Het ontwerp wil dit verschil wegwerken.

Het tweede deel van het wetsontwerp is het wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek teneinde de indeling van de vrederechten in klassen af te schaffen.

Er werden geen amendementen ingediend en het wetsontwerp

– La discussion générale est close.

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par la commission de la Justice, voir document 2-712/4.)

M. le président. – Je vous rappelle que la commission propose un nouvel intitulé : Projet de loi modifiant l'article 447 du Code pénal et modifiant l'article 24, 3°, de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale.

– Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Projet de loi modifiant l'article 633 du Code judiciaire (Doc. 2-723)

Discussion générale

M. le président. – Mme Nyssens, rapporteuse, se réfère à son rapport.

– La discussion générale est close.

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par la commission de la Justice, voir document 2-723/4.)

– Les articles 1er et 2 sont adoptés sans observation.

– Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Projet de loi modifiant le Code judiciaire en vue de supprimer la répartition en classes des justices de paix et d'adapter le traitement de certains greffiers en chef et secrétaires en chef de parquets (Doc. 2-733)

Discussion générale

Mme Meryem Kaçar (AGALEV), rapporteuse. – Le projet à l'examen comporte deux volets. Le premier est le projet de loi modifiant les articles 366, 369, alinéa 1er, 3°, 372 et 374, alinéa 1er, 3°, du Code judiciaire, projet qui a pour but de mettre fin à une discrimination dont les greffiers et les secrétaires de parquet étaient victimes à la suite de l'entrée en vigueur de la loi du 29 avril 1999 relative à la carrière pécuniaire des magistrats.

En effet, pour fixer le traitement des chefs de corps, la loi visée ci-dessus a abaissé de 500.000 à 250.000 le nombre d'habitants qui permet au ressort d'une juridiction d'être considéré comme de première classe. Par contre, le critère de 500.000 habitants est maintenu pour fixer le traitement des greffiers en chef et des secrétaires en chef des mêmes juridictions. Le projet veut supprimer cette différence.

Le second volet du projet de loi est la proposition de loi modifiant le Code judiciaire en vue de supprimer la répartition en classes des justices de paix.

werd eenparig goedgekeurd.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Het spreekt vanzelf dat we dit ontwerp steunen. Het is ook positief dat het oorspronkelijke ontwerp van de minister, dat zich beperkte tot een gelijkschakeling voor de hoofdgriffiers en hoofdsecretarissen, werd uitgebreid naar de vrederechters, onder meer door toedoen van diverse suggesties en amendementen van collega Van Parys in de Kamer.

Graag kreeg ik van de minister verduidelijking over het volgende punt. Artikel 5 en 6 van het ontwerp passen artikel 360 en 360bis van het Gerechtelijk Wetboek aan ingevolge het opheffen van de klassen in de vrederechters. Door de in artikel 360 van het Gerechtelijk Wetboek voorgestelde regeling wordt de verhoging voor de vrederechters eerste klasse na 15 jaar dienst bepaald op 194.978 frank. De huidige vrederechters tweede klasse boeten door de wijziging echter in. Nu hebben ze een verhoging van 224.978 frank die ingevolge het ontwerp wordt teruggebracht tot 194.978 frank. Graag vernam ik van de minister hoe hij dit ziet.

De voorgestelde regeling in artikel 360bis van het Gerechtelijk Wetboek schrapt de verhoging na 21 jaar anciënniteit voor toegevoegde rechters in de tweede klasse. Als ik me niet vergis werd geen alternatieve bepaling ingevoegd die deze toegevoegde vrederechters na 21 jaar anciënniteit een verhoging zou toekennen. Enkel na 24 jaar kunnen ze een verhoging ontvangen. Wat is dus de precieze situatie van deze magistraten?

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Bij wat men noemt de “vrederechters van de tweede klasse” gaat het eigenlijk om de toegevoegde vrederechters en politierechters die een enigszins speciaal statuut hebben. In de toekomst wil ik de bestaande verschillen wegwerken. Dat zal worden ingeschreven in een andere wet die momenteel eveneens wordt gewijzigd naar aanleiding van de problemen te Brussel. Er is nu dus wel een verhoging toegekend, maar het verschil is nog niet weggewerkt. Dat leidt inderdaad tot een nieuwe discriminatie. De toegevoegde magistraten in eerste aanleg die aan een ressort worden toevertrouwd, krijgen eigenlijk een weddenbijslag. Dit is te verantwoorden omdat ze zich binnen het ressort vaak moeten verplaatsen en dus geen vaste standplaats hebben. Dat is eigenlijk niet het geval voor de toegevoegde vrederechters en politierechters, die aan een arrondissement zijn toegewezen. De huidige discriminatie zal dus volledig worden weggewerkt, maar daarvoor is een aanpassing van een andere wet nodig.

– **De algemene bespreking is gesloten.**

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 50-1071/11.)

- **De artikelen 1 tot 11 worden zonder opmerking aangenomen.**
- **Over het wetsontwerp in zijn geheel wordt later gestemd.**

Aucun amendement n'a été déposé et le projet de loi a été adopté à l'unanimité.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Il va de soi que nous soutenons ce projet. Il est positif d'étendre aux juges de paix le projet initial qui se limitait à un alignement des greffiers en chef et des secrétaires en chef.*

J'aimerais que le ministre me fournisse des précisions sur le point suivant. Les articles 5 et 6 du projet adaptent les articles 360 et 360bis du Code judiciaire suite à la suppression des classes de juges de paix. La réglementation proposée par l'article 360 du Code judiciaire porte à 194.978 francs l'augmentation dont bénéficient les juges de paix de première classe après 15 ans de service. Mais par cette modification, les juges de paix de deuxième classe perdent au change, leur augmentation de 224.978 francs étant ramenée par le présent projet à 194.978 francs.

La réglementation proposée dans l'article 360bis du Code judiciaire supprime l'augmentation après 21 ans d'ancienneté pour les juges de complément de deuxième classe. Sauf erreur de ma part, aucune disposition octroyant une augmentation à ces juges n'a été introduite. Ils ne peuvent recevoir une augmentation qu'après 24 ans. Quelle est leur situation exacte ?

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – *Par « juges de paix de deuxième classe », on entend en fait les juges de paix de complément et les juges de police de complément, qui ont un statut un peu spécial. À l'avenir, j'entends supprimer les différences existantes. Cela sera inscrit dans une autre loi, dont la modification est également en cours suite aux problèmes que connaît Bruxelles. Une augmentation est donc bien octroyée mais la différence n'est pas encore éliminée, ce qui engendre une nouvelle discrimination. Les magistrats de complément en première instance qui sont affectés à un ressort reçoivent en fait une gratification salariale qui se justifie par leurs fréquents déplacements à l'intérieur du ressort et le fait qu'ils n'ont donc aucun bureau fixe. Ce n'est pas le cas pour les juges de paix de complément et les juges de police de complément qui sont affectés à un arrondissement. La discrimination actuelle sera donc totalement supprimée mais, pour cela, une autre loi doit être modifiée.*

– **La discussion générale est close.**

Discussion des articles

(Le texte adopté par la commission de la Justice est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 50-1071/11.)

- **Les articles 1er à 11 sont adoptés sans observation.**
- **Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.**

Vraag om uitleg van de heer Wim Verreycken aan de minister van Justitie over «het uitlekken van het jaarverslag van het Comité I en het mogelijk destabiliseren van het Westers bondgenootschap door SVR-agenten» (nr. 2-479)

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Op 18 april 2001 publiceerde een krant uittreksels uit het jaarverslag van het Comité I. Ik vernam ondertussen dat het bewuste verslag op die datum nog niet eens door het parlement was goedgekeurd.

Bij het begin van de legislatuur bleek dat op grond van de proportionaliteitsregel een lid van het Vlaams Blok in de begeleidingscommissie moest zetelen. De Senaat besliste dan onmiddellijk om het aantal leden van de commissie te verminderen, zodat dit niet meer nodig was. Het bleek een nuloperatie te zijn want uit het bewuste krantenartikel blijkt dat de zogenaamde betrouwbare verantwoordelijk zijn voor het lek. De mandatarissen van mijn partij zijn “maar” senator en vertegenwoordigen “maar” 600.000 Vlamingen. Zij moeten afgaan op wat in de kranten wordt gepubliceerd, hoewel een krant geen enkele democratische legitimiteit heeft om een integraal verslag te publiceren.

Blijkbaar poogde de voormalige KGB de publieke opinie te beïnvloeden. “Daarvoor deden ze een beroep op schrijvers of journalisten die in hun boeken of artikelen, eventueel in ruil voor een vergoeding, vooraf bepaalde standpunten verdedigden waarmee de KGB de publieke opinie probeerde te manipuleren, meestal door op subtiele wijze het Westerse bondgenootschap aan te vallen.”

Kan de minister mij zeggen over welke journalisten het gaat? Aan welke media waren zij verbonden? Zijn sommigen onder hen nog steeds actief? En zo ja, bij welke media? Over welke nog actieve journalisten gaat het?

De opvolger van de KGB, de SVR, kreeg de belangstelling van de Staatsveiligheid toen de archieven van de Russische overloper Mitrochin, waaraan honderden pagina's werden gewijd op het internet, leidden tot de ontdekking van een opslagplaats in het Zoniënwoud en tot drie opslagplaatsen van spionageapparatuur in een kring van vijftien kilometer rond Brussel. Volgens een bericht van Associated Press ging het om Groenendaal, Halle en Heverlee.

Zijn er aanwijzingen dat de SVR dezelfde systemen gebruikt als de KGB? Worden ook door de SVR pogingen ondernomen om “op subtiele wijze het Westerse bondgenootschap te destabiliseren”? Dit kan bijvoorbeeld door argeloze vredesmilitanten te manipuleren en hen te laten inbreken in Kleine Brogel. Worden ook hiervoor door de SVR vergoedingen uitbetaald aan schrijvers, journalisten en politici?

Het rapport stelt ook nog “dat er opnieuw voorrang zou worden gegeven aan de strijd tegen de activiteiten van de SVR, vooral in het kader van de bescherming van het economische en wetenschappelijke potentieel van het land”. Wil dit zeggen dat de bescherming van het zelfverdedigingsarsenaal van het Westerse bondgenootschap geen voorrang krijgt of minder belangrijk is? Dat zou een succes betekenen voor de subtiele destabilisatiepogingen van

Demande d'explications de M. Wim Verreycken au ministre de la Justice sur «la divulgation du rapport annuel du Comité R et la déstabilisation possible de l'alliance atlantique par des agents du SVR» (n° 2-479)

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – Le 18 avril 2001, un quotidien a publié des extraits du rapport annuel du Comité R qui, à cette date, n'avait même pas encore été approuvé par le parlement.

Au début de la législature, il apparaissait que, selon la règle de proportionnalité, un membre du Vlaams Blok devait siéger au sein de la commission chargée du suivi du Comité R. Le Sénat a aussitôt décidé de diminuer le nombre de membres de cette commission de manière à en exclure le Vlaams Blok. Il ressort toutefois de l'article en question que ce sont les soi-disant personnes de confiance qui sont responsables de la fuite. Les mandataires de mon parti ne sont « que » sénateurs et ne représentent « que » 600.000 Flamands. Ils doivent donc se baser sur ce qui est publié, bien qu'un journal n'ait aucune légitimité démocratique pour publier intégralement un rapport.

L'ancien KGB a manifestement tenté d'influencer l'opinion publique. Selon le rapport, il a demandé à des écrivains et à des journalistes, éventuellement contre rémunération, de défendre certains points de vue permettant au KGB de tenter de manipuler l'opinion publique. Le ministre peut-il me dire si ces journalistes sont toujours actifs, dans quels médias et de qui il s'agit ?

La Sûreté de l'État a consacré son attention au SVR, qui a succédé au KGB, lorsque les archives du transfuge russe Mitrokhin ont conduit à la découverte d'un entrepôt dans la forêt de Soignes et de trois dépôts de matériel d'espionnage dans un rayon de quinze kilomètres autour de Bruxelles. Selon une dépêche d'Associated Press, il s'agirait de Groenendaal, Halle et Heverlee.

Existe-t-il des indications prouvant que le SVR utilise les mêmes systèmes que le KGB ? Le SVR a-t-il lui aussi tenté de « déstabiliser d'une manière subtile l'alliance occidentale », par exemple en manipulant des militants pacifistes naïfs et en les faisant pénétrer dans le domaine militaire de Kleine Brogel ? Le SVR a-t-il payé des écrivains, des journalistes et des hommes politiques pour cela aussi ?

Le rapport signale encore que la priorité irait de nouveau à la lutte contre les activités du SVR, surtout afin de protéger le potentiel économique et scientifique du pays. Cela veut-il dire que la protection de l'arsenal d'autodéfense de l'alliance occidentale n'est pas prioritaire ou est moins importante ? Les subtiles tentatives de déstabilisation du SVR se verraient ainsi couronnées de succès.

de SVR.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Net als de heer Verreycken betreur ik dat een verslag van het Comité I uitlekt op een wijze die vooral veel vragen oproept over de manier waarop vertrouwelijke informatie in ons land wordt behandeld. Dat neemt niet weg dat zijn vraag in feite thuishoort in de daarvoor bij wet opgerichte commissie. Een lid van zijn partij zetelt trouwens in de begeleidingscommissie van de Kamer, waar deze kwestie normaal aan bod moet komen.

Over het gebeurlijke lek kan ik het volgende zeggen. Het verslag van het Comité I is op 20 maart 2001 in het Frans en op 26 maart 2001 in het Nederlands verzonden aan de voorzitter van de Senaat, aan de vijf leden van de begeleidingscommissie en aan de ministers van Justitie en van Landsverdediging. In een tweede fase, op 3 april 2001, is dat verslag opgenomen in het ontwerp van jaarverslag dat als zodanig aan de voorzitters van Kamer en Senaat en aan de ministers van Justitie en Landsverdediging werd overhandigd. Die data zijn belangrijk omdat ze een aanwijzing kunnen zijn wanneer het verslag een andere weg heeft ingeslagen dan de normaal te volgen weg.

Dieper ingaan op de inhoud van dat verslag, dat op het ogenblik nog door de bevoegde commissies wordt besproken en dat daar pas volgende week zal worden goedgekeurd, zou voorbarig zijn en het lek op onnodige wijze uitvergroten. Ik wil daarom wachten tot de procedure helemaal is afgewerkt. Ik ben ervan overtuigd dat alle leden van de begeleidingscommissie, onder wie dus ook een lid van de partij van de heer Verreycken, daar hun bijdrage zullen leveren.

Op het ogenblik lijkt het me niet opportuun in te gaan op de kwestie van de journalisten, omdat ik van oordeel ben dat we de wettelijke procedures die het Parlement zelf heeft uitgewerkt, moeten respecteren. Het is niet omdat sommigen dat niet doen en lekken organiseren, dat de minister van Justitie commentaar mag geven op een verslag dat in de begeleidingscommissie nog niet is goedgekeurd. Terzijde wijs ik er wel op dat het verslag zelf over deze journalisten geen details geeft. Wellicht komt deze kwestie ook aan bod bij de bespreking van het verslag in de bevoegde commissies.

Er zijn op het ogenblik ook geen aanwijzingen dat de SVR de systemen van de vroegere KGB heeft overgenomen of dat ze pogingen tot destabilisatie of manipulatie zou ondernemen.

De vraag over de prioritaire bescherming van het zelfverdedigingsarsenaal gaat niet over materies waarvoor het ministerie van Justitie bevoegd is en moet veeleer worden gericht tot de minister van Landsverdediging. Ik wens niet uit te weiden over een techniek inzake een materie waarvoor ik niet bevoegd ben.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Ik denk niet dat de prerogatieven van de senatoren op enigerlei wijze worden ingeperkt door het lidmaatschap van een partijgenoot in een kamercommissie. Indien het aantal commissieleden in de Senaat niet brutaal en plotseling zou zijn verminderd, nadat het tijdens de vorige legislatuur werd verhoogd om een SP-lid toegang te geven, zou ik voor deze vraag de geëigende kanalen in de senaatscommissie hebben gevolgd. Ik voel me goed in de Senaat en werk ik met veel plezier mee in de

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – Tout comme M. Verreycken, je regrette qu'un rapport du Comité R soit divulgué de cette façon. Cela suscite des questions sur la manière dont l'information confidentielle est traitée dans notre pays. Il n'empêche que sa question devrait être posée au sein de la commission créée à cet effet. Un membre de son parti siège d'ailleurs dans la commission de suivi de la Chambre.

J'en viens à la fuite éventuelle. La version française du rapport du Comité R a été envoyée le 20 mars 2001 et la néerlandaise le 26 mars au président du Sénat, aux cinq membres de la commission de suivi et aux ministres de la Justice et de la Défense nationale. Dans un second temps, le 3 avril 2001, ce rapport a été repris dans le projet de rapport annuel qui a été transmis en tant que tel aux présidents de la Chambre et du Sénat et aux ministres de la Justice et de la Défense nationale. Ces données sont importantes parce qu'elles peuvent être une indication lorsque le rapport a suivi une voie autre que la voie normale.

Le rapport est à l'examen dans les commissions compétentes et ne devrait être adopté que la semaine prochaine. Préciser son contenu actuellement serait prématuré et ne ferait qu'aggraver la fuite. J'attendrai donc que la procédure soit parvenue à son terme. Je suis convaincu que tous les membres de la commission de suivi, y compris un membre du parti de M. Verreycken, y apporteront leur contribution.

Pour l'instant, il ne me semble pas opportun de répondre à la question concernant les journalistes parce que nous devons respecter les procédures mises au point par le parlement lui-même. Ce n'est pas parce que certains ne le font pas et provoquent des fuites que le ministre de la Justice doit faire des commentaires sur un rapport qui n'a pas encore été adopté par la commission de suivi. Je signale aussi que le rapport ne fournit aucun détail sur ces journalistes. Une réponse sera peut-être apportée à cette question lors de la discussion dans les commissions compétentes.

Pour l'instant, rien n'indique que le SVR a repris les systèmes de l'ancien KGB ou qu'il entreprend des tentatives de déstabilisation ou de manipulation.

La question sur la protection de l'arsenal d'autodéfense ne relève pas de ma compétence et doit plutôt s'adresser au ministre de la Défense nationale.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – Pour moi, le fait qu'un membre du même parti siège dans une commission de la Chambre ne restreint aucunement les prérogatives des sénateurs. Si le nombre de commissaires n'avait pas été subitement diminué au Sénat, alors qu'il fut augmenté durant la législature précédente afin d'offrir un siège à un membre du SP, j'aurais suivi les canaux appropriés pour cette question. Je me sens bien au Sénat et je collabore avec plaisir

commissies.

In verband met deze vraag heb ik met de voorzitter overleg gepleegd. Hij stelde me voor ze in de commissie te stellen, maar aangezien die niet openbaar vergadert, heb ik zelf beslist ze in de plenaire vergadering naar voren te brengen. Ik blijf erbij dat wij hier in de Senaat, ongeacht de discussies tussen kamerleden, onze verschillende visies moeten kunnen uiteenzetten. Zoals de minister voorstelt, zal ik niet nalaten zijn collega van Landsverdediging over dit onderwerp te ondervragen.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de moord op een agent van de federale politie in Rotselaar» (nr. 2-474)

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Op zaterdag 21 april laatstleden werd in Rotselaar federaal politiemann, Marc Munten, vermoord bij de achtervolging van vermoedelijk Oost-Europese misdadigers die net daarvoor twee carjackings hadden gepleegd. Hij werd koelbloedig neergeschoten toen de politiewagen de afrit van Rotselaar opreed en de misdadigers in het midden van de weg postvatten.

Reeds in 1998 bleek uit het verslag van de onderzoekscommissie dat de Oost-Europese maffia een belangrijke rol speelt bij autodiefstallen en het versassen van gestolen auto's. De carjackingplaag in Brabant moet ook aan dat milieu worden toegeschreven.

Deze tragedie illustreert nogmaals op een ondraaglijke wijze de urgentie van de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit in ons land. Zowel de vorige als de huidige regering hebben voorstellen uitgewerkt om die strijd op te voeren. De CVP heeft reeds meermaals aangekondigd dat ze de voorstellen van de regering zal steunen.

Als CVP- gemeenteraadslid van Rotselaar ben ik op de plaats van de tragedie geweest. Ik heb vastgesteld dat de communicatie tussen de verschillende diensten en de leiding van de operaties te wensen overlaat.

Een van de twee agenten was doodgeschoten, de andere agent verkeerde in shocktoestand. Hij was niet meer in staat om aan de nooddiensten een juiste beschrijving van de feiten te geven. Degenen die het bericht kregen, maakten daardoor een verkeerde inschatting van het gebeurde. Wanneer vervolgens de gemeentelijke overheid ter plaatse kwam, was de lijn van de 101-dienst voortdurend bezet. Na één uur konden uiteindelijk vier patrouilles worden gemobiliseerd. Daarna werd een peloton uit Brussel opgeroepen, dat in de loop van het tweede uur na de feiten per helikopter ter plaatse is gekomen. Zij startten een speuractie naar de gangsters, die ondertussen met een andere wagen waren gevlucht in de zogenaamde Kesselse Bergen. Volgens mijn informatie werd bij het vallen van de avond de zoekactie gestaakt. Er was dus een ernstig communicatieprobleem.

Een tweede probleem betreft de eenheid van gezag. In dergelijke situaties, waar coördinatie noodzakelijk is om snel op de bal te kunnen spelen, moet er een structuur zijn met

aux travaux des commissions.

Je me suis concerté avec le président sur ma question. Il m'a proposé de la poser en commission mais puisque ses réunions ne sont pas publiques, j'ai choisi de la poser en séance plénière. Je continue à penser qu'ici, au Sénat, nous devons pouvoir exprimer nos différents points de vue. Comme le propose le ministre, je ne manquerai pas d'interroger son collègue de la Défense nationale.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au ministre de l'Intérieur sur «le meurtre d'un agent de la police fédérale à Rotselaar» (n° 2-474)

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Le samedi 21 avril dernier, un agent de la police fédérale, Marc Munten, a été tué à Rotselaar en poursuivant des malfaiteurs, probablement originaires d'Europe de l'Est, qui venaient de commettre deux car-jackings. Il a été abattu de sang-froid alors que la voiture de police s'engageait dans la sortie d'autoroute de Rotselaar. Les malfaiteurs l'attendaient au milieu de la route.*

Déjà en 1998, le rapport de la commission d'enquête avait montré que la mafia d'Europe de l'Est était fortement impliquée dans les vols de voitures et le trafic de voitures volées. Les car-jackings qui empoisonnent la vie des Brabançons procèdent également de ce milieu. Cette tragédie illustre une fois de plus, et de manière insupportable, l'urgence de combattre la criminalité organisée dans notre pays. Tant le gouvernement actuel que le précédent ont fait des propositions en ce sens. Le CVP a déjà annoncé à plusieurs reprises qu'il soutiendrait les propositions du gouvernement.

Rendu sur le lieu de la tragédie, j'ai pu constater que la communication entre les différents services et la direction des opérations laissait à désirer. Les services de secours ont été mal informés de la nature exacte des événements. Suite à l'encombrement de la ligne du 101, il fallut une heure pour mobiliser quatre patrouilles. Un hélicoptère est arrivé de Bruxelles plus d'une heure après les faits pour poursuivre les gangsters. Cette poursuite a été arrêtée à la tombée de la nuit. Il y a donc eu un grave problème de communication.

Un autre problème concerne l'unité de commandement. Dans ce genre de situation, qui requiert de la coordination pour réagir rapidement, l'unité de commandement est indispensable. Il y a plusieurs intervenants : le bourgmestre, le juge d'instruction, l'officier fédéral.

Pour de tels événements, nous devrions disposer d'un plan d'action tel que les malfaiteurs puissent être poursuivis dix minutes après les faits. C'est essentiel si on ne veut pas laisser aux coupables toutes les chances de s'échapper. La création de la police fédérale n'avait-elle du reste pas pour objectif de mieux coordonner les interventions ?

Les car-jackings se multiplient. Il y a deux ans, j'avais déjà interrogé le ministre sur ceux de Bruxelles et du Brabant

eenheid van gezag. Er zijn verschillende betrokkenen: de burgemeester, de onderzoeksrechter, de federale officier.

Voor dergelijke gebeurtenissen zouden we over een actieplan moeten beschikken; een scenario waarin elke actie precies wordt omschreven met een tijdschema volgens hetwelk de opeenvolgende acties moeten gebeuren, zodat na 10 minuten de daders effectief kunnen worden vervolgd. Een snel politieoptreden is immers van essentieel belang. Zonder dit plan wordt er kostbare tijd verloren en geven we de daders alle kans om te ontkomen. Had de oprichting van de federale politie overigens niet tot doel een meer gecoördineerd optreden mogelijk te maken?

De Leuvense regio werd de afgelopen weken herhaaldelijk door gewelddadige carjackings geplaagd. Tijdens een carjacking in Keerbergen enkele weken na de moord op de politieagent, konden twee andere personen op het nippertje aan de dood ontsnappen. Gelukkig zou een van de daders zijn opgepakt.

Twee jaar geleden heb ik de minister al vragen gesteld over de carjackings in Brussel en in Vlaams-Brabant. Deze streek is voor de gangsters bijzonder aantrekkelijk door de talrijke afritten van autowegen. De gemeenten vlakbij die afritten zijn bijzonder kwetsbaar: ze worden niet alleen geconfronteerd met carjackings op de weg, maar ook met homejackings. Dat geeft de inwoners een verschrikkelijk gevoel van onveiligheid. Het is bijzonder traumatisch wakker te worden met een revolver tegen de slaap gedrukt. Er zijn aangenamer manieren om te ontwaken.

Ik weet dat er heel wat initiatieven worden genomen ter beteugeling van deze vorm van criminaliteit.

Bestaat er bij de federale politie een specifiek actieplan om snel tussenbeide te kunnen komen? Waarom kon er op 21 april jongstleden niet snel genoeg worden gereageerd? Heeft de federale politie gespecialiseerde eenheden die in staat zijn om bij zware criminaliteit snel en efficiënt op te treden? Wie neemt de coördinatie van dergelijke optredens op zich en volgens welk plan gebeurt dat? Welke maatregelen kan de minister nemen om de carjackings in het Leuvense, in Waals-Brabant en in Brussel te bestrijden?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Ik deel de bezorgdheid van de heer Vandenberghe. Inzake geweld, en meer bepaald georganiseerde criminaliteit, kunnen we jammer genoeg niet alles voorzien. Deze vorm van criminaliteit wordt overigens steeds performanter, en het is hoogtijd dat een modernere en efficiëntere organisatie wordt opgezet om ze te bestrijden.*

Ik geloof in preventie, maar ik maak mij geen illusies. Zelfs met een dynamisch preventiebeleid blijven politie-interventie en reactiecapaciteit nodig.

De georganiseerde criminaliteit neemt verschillende vormen aan, waaronder carjacking, die dikwijls vanuit het buitenland wordt georganiseerd. Dan gaat het om grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit, gericht op bepaalde voertuigen, die zeer snel de grens overgaan. Het is een zeer winstgevende handel, want wie zich erop toelegt, gaat tot het uiterste. Het gerechtelijk arrondissement Charleroi is het ergst getroffen.

Ik heb dan ook gereageerd bij de oprichting van de nieuwe federale politie. Als de Octopushervorming beperkt blijft tot

Flamand. Les communes situées près des accès d'autoroutes sont également confrontées au phénomène du home-jacking. Un sentiment d'insécurité s'empare des habitants. Il est des manières plus agréables de se réveiller qu'avec un revolver sur la tempe.

Je sais que de nombreuses initiatives visent à juguler cette forme de criminalité.

La police fédérale dispose-t-elle d'un plan d'action spécifique lui permettant d'intervenir rapidement ? Pourquoi, le 21 avril, la réaction n'a-t-elle pas été assez rapide ? La police fédérale dispose-t-elle d'unités spécialisées capables d'intervenir vite et efficacement dans les affaires relevant de la grande criminalité ? Qui coordonne ces interventions et selon quel plan ? Quelles mesures le ministre peut-il prendre pour combattre les car-jackings dans la région de Louvain, en Brabant wallon et à Bruxelles ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je dirai tout d'abord à M. Vandenberghe que je partage tout à fait son souci. Il est clair qu'en matière de violence, et plus particulièrement de criminalité organisée, nous ne parviendrons malheureusement jamais à tout prévoir. Il est clair, par ailleurs, que cette criminalité devient de plus en plus performante et qu'il est grand temps de mettre en œuvre une organisation de lutte plus moderne et plus efficace.

Je suis de ceux qui croient en la prévention mais je ne me fais pas d'illusion. Je sais que même en mettant en œuvre des politiques dynamiques de prévention, il faudra toujours non seulement une présence mais aussi des interventions policières et une capacité de réaction.

Il est vrai que la criminalité organisée prend plusieurs formes, dont le car-jacking. Ces opérations ont bien souvent leurs commanditaires à l'extérieur : c'est la criminalité organisée transfrontalière qui s'attaque à certains véhicules, lesquels franchissent très rapidement les frontières et font l'objet d'un commerce très rentable, ceux qui s'y livrent étant prêts à aller

een verandering van structuur en van naam, dan hebben we onze doelstelling niet bereikt. Ik wil de personeelsleden optimaal inzetten en heb beslist een audit te laten uitvoeren over de invoering van de nieuwe politiestructuur. Er moeten immers positieve voorstellen komen, anders zou de verleiding groot zijn om bestaande modellen gewoon te kopiëren. We moeten veel verder gaan dan dat.

Ik heb in de Kamer al uitleg gegeven over het ongelukkige incident waarnaar de heer Vandenberghe verwijst. Er loopt een gerechtelijk onderzoek. De vier interventieteams van de verkeerspolitie waren beschikbaar, één daarvan bevond zich in de buurt van de plaats van de feiten zodat ze bijna onmiddellijk kon reageren. Het team was normaal uitgerust, maar beschikte op dat ogenblik niet over een helikopter.

Thans worden de operaties inderdaad gecoördineerd. Ik heb dat bij andere gelegenheden al meegemaakt, vooral bij voetbalmatchen, en meer bepaald in het kader van Euro 2000. Ik ben ervan overtuigd dat we meer en beter kunnen inzake communicatie. Er moet een planning beschikbaar zijn van het soort reactie dat vereist is, zoals de heer Vandenberghe in zijn betoog opmerkte.

Op nationaal vlak bestaat er een specifiek actieplan dat het mogelijk maakt om op dergelijke vormen van zware criminaliteit snel en gecoördineerd te reageren, namelijk het politiealarm. De bevoegdheid om het politiealarm af te kondigen berust bij de federale permanentieofficier van de algemene directie van de administratieve politie, directie van de operaties en de informatie inzake bestuurlijke politie.

Het politiealarm is geregeld door omzendbrief nr. 13/87 van 15 mei 1987 van de procureur-generaal van het Hof van Beroep van Brussel. Daarin staan de principes, de regels voor de afkondiging, de werking en de weerslag in aangrenzende landen.

De federale permanentieofficier kondigde onmiddellijk na de feiten in Rotselaar het politiealarm af. Het geldt zowel voor de federale als voor de lokale politie. Er bestaat eveneens een actieplan op arrondissementeel vlak. De operationele leiding daarvan berust bij de bestuurlijke directeur-coördinator.

De onmiddellijke achtervolging van de daders – amper enkele ogenblikken na de carjacking – door een ploeg van de Provinciale Verkeersseenheid Brabant en de onmiddellijke afkondiging van het politiealarm na de schietpartij, bewijzen de snelle politionele reactie.

In eerste instantie wordt er opgetreden door de plaatselijke

jusqu'aux dernières extrémités. C'est le cas dans la région de Louvain et, malheureusement, dans de nombreux autres endroits du royaume. En la matière, le record est détenu par l'arrondissement judiciaire de Charleroi.

Quand je dis que des réactions sont nécessaires, cela explique la mienne en ce qui concerne la mise en place de la nouvelle police fédérale. Je répète aux responsables que si la réforme octopus ne devait être qu'une simple modification de structure avec un changement de nom, nous aurions manqué l'objectif. C'est la raison pour laquelle je suis très exigeant en ce qui concerne l'utilisation des personnels de manière optimale ; j'ai prévu en outre d'accompagner d'un audit la mise en œuvre ; je crois qu'en la matière, il convient de pouvoir formuler des propositions positives, car la tentation serait grande – ne serait-ce que pour assurer la transition – de reproduire simplement des modèles existants. Il faut certainement aller beaucoup plus loin.

Dans le cas malheureux auquel M. Vandenberghe fait allusion, j'ai déjà eu l'occasion de donner des explications à la Chambre. Une enquête judiciaire est en cours. Les quatre équipes d'intervention de la police de la circulation étaient disponibles ; l'une se trouvait à proximité de l'endroit où les faits se sont produits, ce qui explique qu'elle a pu réagir quasi immédiatement. Les membres de cette équipe étaient normalement équipés – mais ils ne disposaient pas d'un hélicoptère à ce moment-là – et ont réagi immédiatement.

Pour l'instant, il existe en effet tout un processus de coordination des opérations. Je l'ai moi-même expérimenté en d'autres occasions, notamment en ce qui concerne les matchs de football, plus particulièrement dans le cadre de l'Euro 2000. Je suis tout à fait convaincu que l'on peut faire beaucoup plus et mieux en matière de communication ; il convient aussi d'utiliser des instruments performants et de disposer d'une planification des types de réactions à avoir, comme M. Vandenberghe l'a indiqué dans son intervention.

Au niveau national, il existe un plan d'action spécifique qui permet une réaction rapide et coordonnée à de telles formes de grande criminalité. Il s'agit de l'alerte de police. Le pouvoir de déclencher l'alerte de police est détenu par l'officier fédéral de permanence de la direction générale de la police administrative, direction des opérations et de l'information en matière de police administrative.

L'alerte de police est réglée par la circulaire n°13/87 du 15 mai 1987 du procureur général de la Cour d'appel de Bruxelles. Cette circulaire contient les principes, les règles de déclenchement, le fonctionnement et les répercussions dans les pays voisins.

À Rotselaar, l'officier fédéral de permanence a déclenché l'alerte de police, valable pour les polices fédérale et locale, immédiatement après les faits. Il existe également un plan d'action au niveau des arrondissements et sa gestion opérationnelle est assurée par le directeur coordinateur administratif.

La poursuite des malfaiteurs, engagée quelques instants après le car-jacking par une équipe de l'Unité provinciale de circulation du Brabant, et le déclenchement immédiat de l'alerte de police après les tirs, prouvent la rapidité de la réaction de la police.

lokale of federale interventieploegen. Deze ploegen zijn geoefend in specifieke vaardigheden inzake interventietechnieken en geweldbeheersing. In een tweede tijd kan er, op vraag van de plaatselijke politiediensten, ook een beroep worden gedaan op het speciale interventie-escadron van de federale politie.

Zoals reeds vermeld in het antwoord op de eerste vraag van de heer Vandenberghe, kan de federale permanentieofficier van de algemene directie van de administratieve politie, maatregelen nemen door het politiealarm af te kondigen. De federale permanentieofficier kan tevens oordelen of er speciale federale middelen moeten worden ingezet. De uiteindelijke beslissing wordt uiteraard genomen in samenspraak met de lokale politiediensten. Binnenkort verschijnt er een omzendbrief van het college van procureurs-generaal betreffende de gerechtelijke aanpak van car- en homejackings en garagediefstallen. In de dienst voertuigenzwendel van de directie voor de bestrijding van de criminaliteit tegen eigendom wordt een team opgericht belast met de federale ondersteuning inzake car- en homejackings en garagediefstallen. In de verschillende gedecentraliseerde gerechtelijke diensten zijn er gespecialiseerde teams die zich bezig houden met het fenomeen car- en homejackings, nadat er feiten zijn gepleegd. In Leuven werd er in november 2000 al een actieplan opgesteld om deze vorm van criminaliteit te bestrijden. Dit actieplan werd door het parket van Leuven goedgekeurd en is nog steeds van toepassing.

Op het gebied van de organisatie van de diensten en de communicatiemiddelen, ook op materieel vlak, willen we nu de operationele fase starten voor "Astrid". Met betrekking tot de verdeling van het personeel over het grondgebied en de instructies die aan alle diensten moeten worden medegedeeld over de manier van reageren in noodsituaties, kunnen we nog altijd beter doen dan nu het geval is.

Bij crimineel gedrag is altijd de factor onvoorspelbaarheid aanwezig. Daardoor kunnen dramatische situaties ontstaan zoals in Rotselaar, waar de politie onmiddellijk en met veel moed heeft gereageerd, wat aan één van de agenten het leven heeft gekost.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Ik heb in de politieraad van de sector Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo gevraagd of er een specifiek actieplan bestaat ingeval zich dergelijke gebeurtenissen voordoen. Uit het antwoord bleek dat men zich niet ten volle bewust is van de problemen.

Er zijn uiteraard allerlei gebeurtenissen die aanleiding geven tot politiealarm, maar we moeten ons afvragen of hierbij geen zekere gradatie moet worden in acht genomen. Voor feiten als het doden van een politieagent moet een speciaal actieprogramma voorzien worden.

Voorts is er nood aan een beter communicatiesysteem. De 101-lijn is te vaak bezet, met als gevolg dat er kostbare minuten verloren gaan.

De minister verwijst naar een plan in Leuven dat erop gericht is carjackings en homejackings te voorkomen. Ik twijfel niet aan het bestaan van dergelijke plannen. De vraag is of ze concreet worden uitgevoerd. Het aantal carjackings en homejackings is de jongste tijd in de streek waarnaar ik heb verwezen, enorm toegenomen. Dit is in hoofdzaak te wijten aan het gebrek aan permanente politiecontrole. Niet enkel in

Ce sont les équipes d'intervention locales ou fédérales, rompues aux techniques d'intervention et de maîtrise de la violence, qui interviennent en première instance. Dans un deuxième temps, les services de police locale peuvent faire appel à l'escadron spécial d'intervention de la police fédérale.

Outre qu'il peut déclencher l'alerte de police, l'officier fédéral de permanence peut demander le renfort des moyens fédéraux spéciaux. La décision finale est prise en concertation avec la police locale. Le collègue des procureurs généraux enverra prochainement une circulaire relative à la prise en charge judiciaire des car-jackings, des home-jackings et des vols dans les garages.

Le service « trafic de voitures » de la direction de la lutte contre la criminalité contre la propriété compte désormais une équipe chargée du soutien fédéral en matière de car-jackings et de home-jackings. Les différents services judiciaires décentralisés comprennent des équipes spécialisées qui s'occupent de ce phénomène lorsque des faits se sont produits. Un plan d'action a été mis sur pied à Louvain en novembre 2000 pour combattre cette forme de criminalité. Il a été approuvé par le parquet de Louvain et est toujours d'application.

Comme je l'ai dit en commençant, dans l'organisation des services, dans les moyens de communication, y compris sur le plan matériel, nous voulons entrer dans la phase opérationnelle pour « Astrid ». Dans la répartition du personnel sur l'ensemble du territoire, dans les instructions à communiquer à tous les services sur la manière de réagir en cas d'alerte, on peut toujours faire mieux que ce qui existe à l'heure actuelle.

En matière de criminalité, il y a toujours l'imprévisible qui peut déboucher sur des situations aussi dramatiques que celle de Rotselaar où la police a réagi immédiatement et avec beaucoup de courage, ce qui a coûté la vie à un des agents.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – J'ai demandé au conseil de police du secteur Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo s'il existait un plan d'action spécifique pour des événements de ce type. La réponse a fait apparaître qu'on n'est pas tout à fait conscient des problèmes.

L'alerte de police peut être déclenchée par toute une série d'événements, mais ne devrait-il pas y avoir une gradation ? Le meurtre d'un agent de police exige un plan d'action spécial. Il faut aussi un meilleur système de communication. La ligne 101 étant souvent trop occupée, on perd des minutes précieuses.

Je ne doute pas de l'existence de plans de lutte contre les car-jackings et les home-jackings à Louvain. Je me demande simplement s'ils sont vraiment appliqués. Ces derniers temps, le nombre d'agressions de ce type a énormément augmenté dans cette région, principalement en raison de l'absence, comme dans d'autres régions d'ailleurs, d'un contrôle permanent de police.

Nous devons réfléchir sur l'application des plans. Le parquet général a donné de nouvelles instructions quant à la prise en

onze politiezone, maar ook elders wordt er 's nachts te weinig gepatrouilleerd.

We moeten ons bezinnen over de uitvoering van de plannen. Het parket-generaal heeft nieuwe instructies gegeven om dit probleem aan te pakken. Ik hoop dat de maatregelen succes zullen hebben. De veiligheid van de burgers staat immers op het spel.

Ik dring erop aan dat de minister bijzondere aandacht aan dit probleem schenkt. Wij zullen elk initiatief steunen dat aan onze bezorgdheid tegemoetkomt.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Ik ben het eens met alles wat de heer Vandenberghe zonet heeft gezegd. Ik voeg eraan toe dan men zich vragen kan stellen bij de informatiestroom. Er bestaat immers een kwalijke neiging om het bij de bestaande gewoonten te houden.*

We zouden dus best de hervorming van de politiediensten aangrijpen om de vigerende procedures kritisch te evalueren en na te gaan hoe we ze kunnen verbeteren. De suggesties van de heer Vandenberghe zullen zorgvuldig worden bestudeerd. Dat ik een audit heb gevraagd, mag niet als een uiting van wantrouwen worden beschouwd. Mijn bedoeling is hulp te bieden, zodat iedereen kan bijdragen tot de modernisering van de diensten, om ze efficiënter te maken.

Binnenkort beschikken wij, op lokaal en nationaal niveau, over zonale veiligheidsplannen die de prioriteiten vastleggen, de doelstellingen bepalen en de middelen toewijzen. Die plannen zullen geregeld worden geëvalueerd en ter discussie gesteld. De periode van de uitwerking van de structuur, de besluiten, de reglementen, de statuten en de middelen is voorbij. Nu moeten we nadenken over de dienstverlening aan de bevolking, zoals ik voortdurend zeg aan de commissaris-generaal van de federale politie. Ik zou hetzelfde kunnen zeggen aan de burgemeesters die ik ontmoet. Dit vereist een modernisering van de diensten, alsook de vaste wil van de betrokkenen om ze efficiënt te laten werken. Ik heb met genoeg het personeelsstatuut geherwaardeerd. We mogen nu hogere eisen stellen. De genomen maatregelen moeten worden geconcretiseerd en wat dat betreft wil ik doorzetten. Ik heb de commissaris-generaal gezegd dat we de efficiëntie van de hervorming en zijn capaciteiten om ze toe te passen zullen beoordelen op basis van de misdaadstatistiek. De resultaten moeten merkbaar zijn. De federale politie wordt ontlast van een aantal opdrachten en de personeelsbezetting wordt verhoogd. Ze zal nu dus de georganiseerde criminaliteit moeten aanpakken, zoals het eerste nationaal veiligheidsplan voorschrijft. Dat impliceert dat de nieuwe structuur de bijdrage van elke politieagent tot die doelstelling in kaart brengt. Het volstaat niet te zeggen dat 23 van de 10.000 agenten van de federale politie zich specifiek met dat verschijnsel bezighouden. Alle politiediensten moeten samenwerken om de doelstellingen te bereiken.

– **Het incident is gesloten.**

charge de ce problème. J'espère que les mesures seront efficaces. C'est en effet la sécurité des citoyens qui est en jeu.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je puis marquer mon accord avec tout ce que vient de dire M. Vandenberghe mais j'ajoute que l'on peut s'interroger sur la circulation des informations. On a, je crois, une fâcheuse tendance à s'installer rapidement dans le confort dépendant automatiquement des habitudes.

Nous aurions donc intérêt à profiter de la mise en œuvre de la réforme des polices pour nous livrer à un examen critique des procédures en vigueur et réfléchir à la manière de les améliorer. Dans ce contexte, les suggestions de M. Vandenberghe seront étudiées avec soin. C'est la raison pour laquelle j'ai demandé un audit. Il convient de ne pas interpréter cette décision comme une manifestation de défiance car, en réalité, ma volonté est de fournir une assistance pour que chacun contribue à la modernisation des services, dans la perspective d'une efficacité accrue.

Nous disposerons prochainement, aux échelons local et national, de plans zonaux de sécurité qui établiront des priorités, désigneront des objectifs et affecteront des moyens. Ces plans seront régulièrement évalués et remis en question. Nous avons connu la période de l'élaboration de la structure, des arrêtés, des règlements, des statuts, des moyens. À présent, le moment est venu de réfléchir au service à la population, ainsi que je ne cesse de le répéter au commissaire général de la police fédérale. Je pourrais d'ailleurs tenir le même discours aux bourgmestres que je rencontre. Cela passe nécessairement par la modernisation des services et la volonté réaffirmée des acteurs de les faire fonctionner avec efficacité. J'ai, avec satisfaction, procédé à une revalorisation du statut du personnel. Désormais, nous sommes en droit de nous montrer plus exigeants. Il convient de concrétiser les décisions prises et, à cet égard, je suis bien décidé à aller jusqu'au bout. J'ai précisé au commissaire général que nous allions mesurer l'efficacité de la réforme et ses capacités à l'appliquer, en nous basant sur les statistiques criminelles. Les résultats doivent être tangibles. La police fédérale sera déchargée d'une série de missions alors que ses effectifs seront renforcés. Elle va, par conséquent, devoir s'atteler à la lutte contre la criminalité organisée, ainsi que le prévoit le premier plan national de sécurité, ce qui implique que la structure mise en place rende compte des services rendus par chaque policier pour atteindre les objectifs. Il ne suffira pas de dire que 23 agents, parmi les 10.000 que comptera la police fédérale, s'occupent spécialement de ce phénomène. L'ensemble des services policiers doit concourir à la réalisation des objectifs.

– **L'incident est clos.**

Vraag om uitleg van de heer Wim Verreycken aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de aanwezigheid van vertegenwoordigers van terroristische organisaties in Brussel, tijdens een congres van 2 tot 4 mei 2001» (nr. 2-475)

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Mijn vraag om uitleg was oorspronkelijk alleen gericht tot de minister van Buitenlandse Zaken, maar ik heb er geen probleem mee mijn vraag aan de minister van Binnenlandse Zaken te stellen.

Van 2 tot 4 mei werd in Brussel het *International Communist Seminar* georganiseerd. Het ging om een bijeenkomst van maoïsten. Uit de aanwezigheidslijst, die te vinden is op de website van de PVDA, blijkt dat één van de aanwezigen een vertegenwoordiger was van het FARC, een moorddadige groep uit Columbia die zijn oorlog financiert met drugshandel.

Een andere schokkende aanwezigheid was die van José María Sison, de oprichter van de Communistische Partij van de Filippijnen en van het daarmee samenwerkende *New People's Army*. Het NPA zet zonder enige restrictie kindsoldaten in. In zijn toespraak in Brussel riep Sison op tot het lanceren van de gewapende revolutie. De tekst is eveneens te vinden op de PVDA-website.

Het NPA brengt zijn oproep tot revolutie in praktijk. Vorig jaar werden twaalf soldaten en een officier in een hinderlaag vermoord door het NPA, op een ogenblik dat ze een medisch team begeleidde. Volgens een van de weduwen op een andere website is de schuldige duidelijk José María Sison.

Sison is ook een goede vriend van andere terroristen. Zo kunnen het Lichtend Pad in Peru en de gearresteerde leider van die organisatie, Abimael Guzman, op zijn steun rekenen.

Het NPA van Sison begaat op grote schaal grove schendingen van de mensenrechten. Volgens het *Asia Report 2000* van Amnesty International, gebaseerd op vaststellingen van het Internationaal Comité voor de rechten van kinderen, zet het NPA op grote schaal kindsoldaten tussen 13 en 17 jaar in. In augustus 1999 nam het Filippijnse leger 5 NPA-soldaten gevangen, twee meisjes en drie jongens tussen 13 en 17 jaar. In februari 1999 werden bij een schietpartij negen NPA-strijders gedood. De meesten waren jonger dan 18 jaar. Een 17-jarig meisje werd gewond.

Enkele jaren geleden ontstond grote opschudding toen België toegang verleende aan de Arabische terrorist Khaled, maar in vergelijking met Sison is Khaled een schoothondje. Sison heeft echter blijkbaar nog altijd geen moeilijkheden om hier oproepen tot de gewapende revolutie te lanceren.

Moet dit soort van bijeenkomsten in Brussel mogelijk zijn? Kan de leider van een buitenlandse terroristengroep, verantwoordelijk voor tientallen moorden en voor het inzetten van kindsoldaten, welkom zijn in België? Op welke locatie had dit seminarie plaats? Op basis van welke documenten werd toegang tot het grondgebied verleend aan de

Demande d'explications de M. Wim Verreycken au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères, au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «la présence de représentants d'organisations terroristes à Bruxelles, lors d'un congrès du 2 au 4 mai 2001» (n° 2-475)

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *L'International Communist Seminar, une rencontre de maoïstes, s'est tenu du 2 au 4 mai à Bruxelles. Parmi les participants figurait un représentant des FARC, un groupe criminel colombien qui finance sa guerre par le trafic de drogue.*

José María Sison, fondateur du Parti communiste philippin et de la New People's Army, était également présent. La NPA n'hésite pas à engager de très nombreux enfants soldats, comme le prouve l'Asia Report 2000 d'Amnesty International, et à mettre en pratique les appels à la révolution armée lancés par Sison, notamment à Bruxelles. Ce personnage est aussi un sympathisant d'autres mouvements terroristes, comme le Sentier lumineux du Pérou.

Il y a quelques années, la présence autorisée du terroriste arabe Khaled en Belgique avait suscité un vif émoi. Comparé à Sison, Khaled est pourtant un enfant de chœur. Nonobstant cela, le premier n'a eu aucun mal à venir lancer chez nous des appels à la révolution armée.

Ce genre de rencontres doit-il être possible à Bruxelles ? Le dirigeant d'un groupe terroriste international, responsable de dizaines d'assassinats et de l'engagement d'enfants soldats, est-il le bienvenu en Belgique ? Où s'est déroulé ce séminaire ? Sur la base de quels documents le représentant des FARC et Sison ont-ils obtenu l'accès à notre territoire ? Est-il permis à Bruxelles de lancer des appels à la révolution armée ? N'est-ce une incitation à la violence interdite par la loi du 25 mars 1891 portant répression de l'incitation à commettre des crimes et délits ? L'autorisation de telles rencontres terroristes est-elle conforme aux obligations internationales de la Belgique en matière de lutte contre le terrorisme ?

Sison bénéficie actuellement de l'asile politique à Utrecht. Comme il ne peut dès lors lancer de tels appels politiques aux Pays-Bas, il le fait en Belgique. J'écrirai à votre homologue néerlandais pour lui demander si le fait qu'une personne bénéficiant du droit d'asile dans un pays se rende dans le pays voisin pour y lancer des appels à la révolution armée et incite à la lutte armée sur internet, est conforme aux règles de l'asile politique.

vertegenwoordiger van het FARC en aan Sison? Mag iemand in een toespraak te Brussel oproepen tot de gewapende revolutie, ook al gaat het om een ander land? Is dat geen aanzetten tot geweld, verboden door de wet van 25 maart 1891 houdende bestraffing van de aanzetting tot het plegen van misdaden en wanbedrijven? Is het toelaten van dit soort terroristenbijeenkomsten conform de internationale verplichtingen van België om terrorisme te bestrijden? Zal de minister dulden dat dit soort terroristenbijeenkomsten nog plaatshebben te Brussel?

Voor alle duidelijkheid: het gaat hier niet over twee oude mannen met een vlag. Het gaat hier over een man die op het ogenblik politiek asiel geniet in Utrecht. Hij mag bijgevolg dergelijke politieke oproepen niet in Nederland doen. Hij komt dan maar naar België om dat te doen. Op 29 maart van dit jaar was er van hem nog een oproep te lezen om de aanvallen op te voeren. Ik zal ook aan uw Nederlandse ambtsgeenoot een brief sturen om te vragen of het conform de regels van het politiek asiel is dat iemand in een buurland van het land waar hij asiel krijgt, oproept tot de gewapende revolutie of gewoon via het internet verder bevelen voor de gewapende strijd geeft.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Ik antwoord mede namens de ministers van Justitie en van Buitenlandse Zaken.

Het seminarie waarnaar senator Verreycken verwijst, vond plaats in het kader van de feestelijkheden die elk jaar georganiseerd worden ter gelegenheid van 1 mei. Het had als thema “De socialistische wereldrevolutie in het raam van het imperialistische globalisatie”.

De vergadering had plaats in zeer beperkte kring en kan als een privé-vergadering worden beschouwd. Een dergelijke vergadering is beschermd door artikel 15 van de Grondwet, zodat reglementering op het vlak van bestuurlijke politie niet mogelijk is.

Ook voor een openbare vergadering, die niet in openlucht plaatsvindt, is artikel 26 van de Grondwet formeel: er mag in geen geval een voorafgaande vergunning geëist worden.

De huidige wet op het politieambt en de nieuwe wet op de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, machtigt de administratieve politiediensten zowel op het federale als op het lokale niveau om informatie te verzamelen en te behandelen, als er een terroristische of subversieve dreiging, en in het algemeen een bedreiging voor de openbare orde of de openbare veiligheid kan bestaan, met dien verstande dat het daartoe vereiste onderzoek niet kan geschieden in omstandigheden die strijdig zouden zijn met de grondwet.

Na de vergadering werden op een website teksten verspreid van sprekers die op het seminarie aanwezig zouden zijn geweest. Dat bewijst evenwel niet dat ze effectief aanwezig waren.

Volgens de gegevens waarover mijn diensten beschikken, bevatte het programma van deze vergadering geen onderwerpen met terroristische inslag. De vaststelling van een eventuele oproep tot gewapende revolutie kan maar post factum gebeuren. Uit een analyse van de tekst van José María Sison die verschenen is op het Internet, blijkt dat er weliswaar

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je réponds aussi au nom des ministres de la Justice et de l'Intérieur.

Le séminaire auquel le sénateur Verreycken se réfère s'est déroulé dans le cadre des festivités du 1er mai. Il avait pour thème « La révolution socialiste mondiale dans le cadre de la globalisation impérialiste ». La réunion avait lieu dans un cercle très restreint et peut donc être considérée comme une réunion privée protégée par l'article 15 de la Constitution. Une réglementation au niveau de la police administrative était dès lors exclue.

Même pour une réunion publique ailleurs qu'en plein air, l'article 26 de la Constitution est formel : aucune autorisation préalable ne peut être exigée.

La loi actuelle sur la fonction de police – comme la nouvelle loi sur la police intégrée à deux niveaux – permet aux services de police administrative, tant sur le plan fédéral que sur le plan local, de rassembler des informations et de les traiter, dès lors qu'il peut exister des menaces terroristes, des menaces subversives et, de manière générale, des menaces pour l'ordre ou la sécurité publique, étant bien entendu que l'observation nécessaire pour rassembler ces informations ne peut avoir lieu dans des conditions qui ne seraient pas prévues par des textes constitutionnels.

Après la réunion, des textes d'orateurs qui auraient participé à ce séminaire ont été diffusés sur internet. Cela ne prouve pas qu'ils y étaient effectivement.

Selon les données dont disposent mes services, le programme de cette réunion ne comportait aucun sujet à portée terroriste. Une analyse du texte de José María Sison, publié sur internet, montre qu'il y est en effet question de lutte armée mais il s'agit plutôt d'une déclaration doctrinale que d'un appel concret à la résistance armée.

Ce n'est pas parce que certains groupements sont interdits

sprake is van gewapende strijd, maar veeleer als een doctrine-uitspraak en niet als een concrete oproep tot gewapend verzet.

Het is niet omdat bepaalde groeperingen in een land verboden zijn, dat dit daarom ook in België het geval is. Tegen de heer José María Sison zijn er in ons land geen maatregelen van kracht. Gelet op het privé-karakter van de vergadering kan ik noch bevestigen noch ontkennen dat betrokkene werkelijk in ons land is geweest. Ons land heeft in elk geval geen visum uitgereikt voor José María Sison.

De vraag rijst of een oproep tot gewapende revolutie kan worden vervolgd op basis van de wet van 25 maart 1891, als die oproep in België door vreemdelingen wordt gedaan.

Voor de bestraffing van de aanzetting tot het plegen van een misdaad of de dreiging om een misdaad te plegen, bestaan in België twee specifieke wetten, een van 1875 en een van 1891, die evenwel slechts uitzonderlijk kunnen worden toegepast. Er is slechts sprake van een misdrijf als wordt aangezet tot het plegen van wanbedrijven. Dan moet ook worden gezegd welke misdaden en welke misdrijven in aanmerking komen.

Wat het aanzetten tot het plegen van een misdrijf betreft op basis van het enige artikel van de wet van 7 juli 1875, kan een vervolging worden ingesteld tegen al wie rechtstreeks aanbiedt of voorstelt een met de dood of met dwangarbeid strafbare misdaad te plegen of aan dergelijke misdaad deel te nemen, alsook tegen al wie dusdanig aanbod of voorstel aanneemt.

Om die bepaling haar werkelijke draagwijdte te geven, moet men er de regels op toepassen van de wet van 10 juli 1996 tot afschaffing van de doodstraf en tot wijziging van de criminele straffen. Op basis van die regels wordt de doodstraf vervangen door een levenslange opsluiting of hechtenis en wordt dwangarbeid vervangen door opsluiting van twintig of dertig jaar, naar gelang van het geval.

Ongeacht of ze in België of in het buitenland worden gepleegd, moeten de feiten waarbij sprake is van aanzetting, op het ogenblik dat ze gepleegd werden, een misdaad zijn in de zin van het Belgisch strafrecht en strafbaar zijn met de strengste straffen waarin het strafrecht voorziet. Het gaat om een misdrijf, ook als er geen gevolg is. Naast de aanzetting wordt geen enkel misdrijf gepleegd als dusdanig. De mondelinge aanzetting en aanneming zijn evenwel niet strafbaar, tenzij de aanzetting gepaard gaat met of ondergeschikt is aan giften of beloften.

Het misdrijf kan worden bestraft met een gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar. Die straf is gebaseerd op een misdrijf. Bijgevolg zijn de pogingen tot aanzetting niet strafbaar.

Overigens voorzien de twee eerste paragrafen van artikel 1 van de wet van 25 maart 1891 in de mogelijkheid om personen te vervolgen die rechtstreeks en kwaadwillig aangezet hebben tot het plegen van feiten door de wet misdaden genoemd of van bepaalde als misdrijven omschreven feiten, die exhaustief zijn opgesomd in paragraaf 2 van artikel 1. Het aantal misdrijven dat aanleiding kan geven tot een straf wegens de aanzetting om er een te plegen, is dus veel hoger dan in de voornoemde wet van 1875. De wet van 1891 zegt ook dat de aanzetting niet noodzakelijk gevolgen moet hebben om strafbaar te zijn. Net als in de wet

dans un pays que c'est aussi le cas chez nous. Aucune mesure n'est d'application contre Sison en Belgique. Vu le caractère privé de la réunion, je ne puis affirmer ou nier que Sison y était effectivement présent. Aucun visa ne lui a en tout cas été délivré.

Il s'agit de savoir si un appel à la révolution armée peut être poursuivi sur la base de la loi du 25 mars 1891, s'il est effectué par des étrangers agissant en Belgique.

Pour ce qui est de la punition de l'incitation au crime ou de la menace de commettre un crime, deux lois spécifiques existent en effet en Belgique, lesquelles ne sont toutefois appliquées qu'à titre exceptionnel. Il s'agit de la loi de 1891 et d'une loi encore plus ancienne, celle de 1875. On ne peut parler de délit que lors d'une incitation à commettre des infractions. Il faut alors aussi dire quels crimes et quelles infractions doivent être pris en compte dans ce cas.

En ce qui concerne l'incitation à commettre un délit, sur la base du seul article de la loi du 7 juillet 1875, une poursuite peut être introduite contre quiconque offre ou propose directement de commettre un crime puni de mort ou de travail forcé ou de participer à un tel crime, ainsi que quiconque accepte une telle offre ou proposition.

Pour conférer à cette disposition sa portée exacte, il faut y appliquer les règles fixées dans la loi du 10 juillet 1996 sur l'abolition de la peine de mort et sur la modification des peines pénales, sur la base desquelles la peine de mort est remplacée par une détention ou un emprisonnement à vie, et le travail forcé, par une peine de dix à trente ans de prison et ce, en fonction du cas.

Les faits où il est question d'incitation doivent, quel que soit le lieu où ils sont commis, en Belgique ou à l'étranger, constituer, au moment où ils sont commis, un crime dans le sens du droit pénal belge et être punissables des peines les plus graves prévues par le droit pénal. Il s'agit d'un délit, même lorsqu'il n'y a pas de conséquence. Outre l'incitation, aucun délit n'est commis en tant que tel. L'incitation et l'acceptation orales ne sont toutefois pas punissables, à moins que l'incitation aille de pair ou dépende de dons ou de promesses.

Le délit peut être puni d'une peine de prison allant de trois mois à cinq ans. Il s'agit d'une punition basée sur une infraction. Les tentatives d'incitation ne sont par conséquent pas punissables.

Par ailleurs, les deux premiers paragraphes de l'article 1er de la loi du 25 mars 1891 prévoient la possibilité de poursuivre des personnes qui ont incité, de manière directe et malveillante, à commettre des faits qualifiés par la loi de crimes ou de certains faits désignés comme infractions qui sont énumérés exhaustivement dans le paragraphe 2 de l'article 1er. Le nombre de délits pouvant entraîner une punition pour incitation à en commettre un est, par conséquent, bien plus élevé que dans la loi précitée de 1875. De même, la loi de 1891 indique aussi que l'incitation ne doit pas nécessairement avoir de conséquences pour être

van 1875 moet de aanzetting betrekking hebben op een feit dat in het Belgisch strafrecht als een misdrijf of een wanbedrijf wordt beschouwd.

Om strafbaar te zijn, moet de aanzetting tenminste "geconcretiseerd" zijn door woorden, in openbare bijeenkomsten of plaatsen uitgesproken, of door geschriften, drukwerken, prenten of zinnebeelden die werden aangeplakt, rondgedeeld, verkocht, te koop aangeboden of openlijk ten toon gesteld voor het publiek.

De aanzetting tot het plegen van een als misdaad aangemerkt feit kan worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar. De aanzetting tot het plegen van een als misdrijf aangemerkt feit kan worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden. Deze straffen zijn gebaseerd op een misdrijf. De pogingen tot aanzetting zijn bijgevolg niet strafbaar. Artikel 4 van de wet bepaalt overigens dat de strafvordering en de burgerlijke rechtsvordering verjaren door verloop van drie maanden, te rekenen van de dag waarop het misdrijf is gepleegd.

Naast de misdrijven van gemeen recht die kunnen worden gepleegd door een terroristische groepering, zoals moord of gijzelneming, die volgens het Belgisch recht criminele straffen zijn, kan krachtens de wet van 20 december 1852 ook de belediging van het hoofd van een vreemd staatsbestuur als een misdrijf worden beschouwd.

Volgens de wet van 12 maart 1858 betreffende de misdaden en de wanbedrijven die afbreuk doen aan de internationale betrekkingen, worden de aanslagen op hoofden van een vreemd staatsbestuur eveneens beschouwd als misdaden. Nog volgens die wet wordt een complot dat tot oogmerk heeft "hetzij de vorm van een vreemd staatsbestuur te vernietigen of te veranderen, hetzij de inwoners van een ander land aan te zetten om tegen het gezag van het hoofd van het staatsbestuur van dat land de wapens op te nemen" beschouwd als een misdrijf.

Op de vraag of het toelaten van dit soort ontmoetingen verenigbaar is met de internationale verplichtingen van België om het terrorisme te bestrijden, kan ik alleen antwoorden dat er geen algemeen internationaal verdrag betreffende de bestrijding van het terrorisme bestaat. Onder de auspiciën van de VN worden thans onderhandelingen gevoerd over een ontwerp van verdrag. Er bestaan evenwel een dozijn sectorale verdragen, bijvoorbeeld over luchtpiraterij, die specifieke daden veroordelen.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Ik dank de minister voor zijn uitgebreid en duidelijk antwoord.

Ik begrijp niet dat de mensen die informatie over dergelijke kwesties moeten verzamelen, beweren niet te kunnen aantonen dat de betrokkene aanwezig was. Op het internet lees ik in de persmededeling van de inrichtende organisatie immers dat de heer Sison iets te laat kwam op het seminarie, omdat hij deelnam aan een andere onderhandeling in Oslo. Als de inrichtende organisatie dit in een persmededeling meedeelt, moeten onze informatiediensten zijn aanwezigheid toch ook hebben kunnen vaststellen.

Dergelijke uitspraken zijn inderdaad pas strafbaar wanneer ze publiek worden gedaan. In privé-vergaderingen mag iedereen vertellen wat hij wil. In de huidige situatie hebben uitspraken

punissable mais, comme dans la loi de 1875, l'incitation doit avoir trait à un fait considéré par le droit pénal belge comme un crime ou une infraction.

Pour être punissable, l'incitation doit au moins avoir été « concrétisée » dans un discours tenu lors d'une réunion ou dans un lieu public, ou dans des écrits, des publications, des images ou des emblèmes affichés, distribués, vendus, mis en vente ou exposés en faveur du public.

L'infraction peut être punie par une peine de prison de huit jours à trois ans – incitation à commettre un fait qualifié de crime – ou par une peine de prison de huit jours à trois mois : incitation à commettre un fait qualifié d'infraction. Il s'agit d'une punition basée sur une infraction. Les tentatives d'incitation ne sont, par conséquent, pas punissables. D'ailleurs, l'article 4 de la loi prévoit la prescription de l'action criminelle et de l'action en justice civile après trois mois à compter à partir du jour où le délit a été commis.

En ce qui concerne les délits auxquels a trait l'incitation, il faut rappeler qu'outre les délits de droit commun pouvant être commis par un groupement terroriste, tels que l'homicide ou la prise d'otages qui, en droit belge, sont des peines criminelles, la diffamation d'un chef de gouvernement étranger peut être considérée comme une infraction, en vertu de la loi du 20 décembre 1852.

De même, il faut rappeler qu'aux termes de la loi du 12 mars 1858 concernant les crimes et les infractions qui portent préjudice aux relations internationales, les attentats dirigés contre les chefs de gouvernement étrangers sont considérés comme un crime et qu'un complot visant « soit à détruire ou changer la forme d'un gouvernement d'un État étranger, soit à inciter les habitants d'un autre pays à prendre les armes contre l'autorité d'un chef de gouvernement d'État » est considéré comme une infraction.

J'en viens à la troisième question : « Le fait d'autoriser cette sorte de rencontres est-il conforme aux obligations internationales de la Belgique en matière de lutte contre le terrorisme ? » Il n'existe pas de convention internationale générale relative à la lutte contre le terrorisme. Un projet de convention est en cours de négociation sous l'égide de l'ONU. Il existe toutefois une douzaine de conventions sectorielles – piraterie aérienne, etc. – qui incriminent des actes précis.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *Je ne comprends pas comment des personnes censées récolter des informations sur de telles questions puissent se dire incapables de prouver que l'intéressé était présent, d'autant plus que selon un communiqué de presse des organisateurs, M. Sison est arrivé avec un peu de retard.*

Les déclarations du genre de celles de Sison ne sont certes répréhensibles que si elles sont faites publiquement. En privé, chacun peut dire ce qu'il veut. Je considère cependant que des déclarations publiées sur internet ont bel et bien un caractère public.

gepubliceerd op het internet volgens mij een publiek karakter. De betrokken uitspraken roepen duidelijk op tot een gewapende revolutie en zijn op Belgische websites te vinden.

Ik zal de Nederlandse autoriteiten vragen hoe het daar gesteld is met het politiek asiel en het misbruik ervan. Ik beseef evenwel dat ze niet verplicht zijn op mijn verzoek in te gaan

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Ik verzeker u dat ik de grootste waakzaamheid aan de dag leg tegenover elke subversieve of terroristische dreiging die een gevaar vormt voor de openbare orde. Ik doe dit met respect voor de grondwet en voor de wet en op grond van de door mijn diensten verstrekte informatie.

– **Het incident is gesloten.**

De voorzitter. – We zetten onze werkzaamheden voort vanmiddag om 15 uur.

(De vergadering wordt gesloten om 11.45 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: de heer Van den Brande, in het buitenland.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je vous confirme que je fais preuve de la plus grande vigilance – dans le respect des textes constitutionnels et légaux – vis-à-vis de toute menace à caractère subversif ou terroriste de nature à représenter un danger pour l'ordre public, et cela, bien entendu, sur la base des informations fournies par mes services.

– **L'incident est clos.**

M. le président. – Nous poursuivrons nos travaux cet après-midi à 15 h.

(La séance est levée à 11 h 45.)

Excusés

M. Van den Brande, à l'étranger, demande d'excuser son absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**